

РЕШЕНИЕ

№ 21212

гр. София, 25.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав,
в публично заседание на 10.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **5363** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.38, ал.8 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, във вр. с чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на „А 1 България“ ЕАД, със седалище и адрес на управление [населено място], подадена чрез процесуален представител против решение № ППН-01-179/2023г. от 26.04.2024г. на Комисията за защита на личните данни /КЗЛД, Комисията/.

Жалбоподателят поддържа, че решението е незаконосъобразно, тъй като е издадено при съществено нарушение на административно-производствените правила и в противоречие с материалния закон. Твърди, че данните на М. Н. са обработвани въз основа на сключен между страните договор за мобилни услуги. Излага, че административният орган е стигнал до извод, че е налице нарушение, защото е приел, че на Н. е активирана допълнителна функционалност „А1 е-подпис“. Обосновава, че тази функционалност е неразривно свързана с договора между страните, която клиента може да активира самостоятелно. Сочи, че в случая не са извършени необходимата серия от действия за активация на услугата от страна на Н., като след като не е било налице активация, то на практика не е било налице и обработка на данни във връзка с нея. Сочи също, че А1 е предприело редица технически и организационни мерки, за да потвърждава самоличността и идентифицира лицата не само при подаване на заявки за активиране на „А1 е-подпис“, а и при всички други действия, които касаят отношенията между оператора и клиента. Иска се отмяна на

решението. Претендира се присъждане на разноски.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от процесуален представител.

Ответникът – Комисия за защита на личните данни, чрез упълномощен представител оспорва жалбата. Представя писмено становище. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна М. Д. Н. не изразява становище по жалбата.

Съдът като взе предвид събраните по делото доказателства, прие за установено следното от фактическа страна:

Заинтересованата страна М. Д. Н. е сезирала Комисията за защита на личните данни с жалба рег. № ППН-01-179/01.03.2023г. срещу „А1 България“ ЕАД. В жалбата е посочила, че на 10.01.2023г. е получила имейл от „А1 България“, към който е приложена подписана декларация от нейно име, върху каквато никога не е полагала подпис, а освен това не е била в офиса на „А1 България“ ЕАД в [населено място], където е съставена и подписана декларацията. След като е отправила писмено запитване до мобилния оператор на 19.02.2023г. по въпроса защо са използвани личните ѝ данни и защо техен служител се е разписал от нейно име, е получила отговор, че документът е унищожен. Към жалбата е представила копие от заявление-декларация № E-sign-[ЕГН]-20230110-1/10.01.2023г. за електронна идентификация и подписване на договори с електронен подпис.

„А1 България“ ЕАД е уведомено от Комисията за откриването на административното производство. Указано им е да представят становище и доказателства.

„А1 България“ ЕАД с писмено становище вх. № ППН-01-179#4/30.05.2023г. е уведомило Комисията, че Н. е клиент на А1 за мобилни електронни съобщителни услуги. Функционалността „А1 подпис“ не е отделна услуга, която се предоставя, а признат между страните по договора механизъм за потвърждение на волята на абоната, да сключи или измени договора си с А1. Б. за съгласие с този механизъм за сключване на договор е добавена към партидата на клиента. След преглед на документа, е установено, че Н. не е подписала въпросното заявление, предвид което същото незабавно е премахнато от нейната партида. Администраторът иска да се вземе предвид, че за клиента не са възникнали неблагоприятни последици, като сигналът е разгледан веднага и са предприети мерки. Представени са доказателства за това, вкл. системен екран, кредитни известия, сигнал и отговор, протокол от заседание на вътрешната комисия, свикана от администратора за разглеждане на случая.

На заинтересованата страна М. Д. Н. е дадена възможност с писмо вх. № ППН-01-179#5/11.07.2023г. за ангажиране на становище, доказателства, доказателствени искания и възражения, въз основа на което същата представя отговор със следните доказателства: служебна бележка от работодател /л.50 от делото/, че на 10.01.2023г., датата на подписване на заявлението във физическия магазин на „А1“ в [населено място], е била на работа в [населено място].

Насрочено е и е проведено заседание на КЗЛД на 08.11.2023г., на което е разгледана допустимостта на подадената от Н. жалба. Прието е решение, с което жалбата е обявена за допустима и е насрочено открито заседание за разглеждането ѝ по същество. Страните са уведомени за решението и за насроченото заседание, за доказателствената тежест, както и че може да представят допълнителни писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

На основание чл. 36, ал. 1 от АПК е извършена служебна проверка, като към

административната преписка е приобщена Политика за защита на личните данни на администратора на лични данни „А1 България“ ЕАД. Приобщени са и следните документи и данни от уебсайта на администратора на лични данни: „Какво представлява услугата е-подпис“, Политика на поверителност, Условия на „А1 България“ ЕАД за сключване на договори от разстояние или извън търговски обект, Информация относно упражняване на правото на отказ от договора.

На 17.01.2024г. М. Н. в писмена форма е уведомила Комисията, че не може да присъства на заседанието и че не възразява случаят да се разгледа в нейно отсъствие.

Постъпил е отговор от администратора на лични данни /№ ППН-01-179#15/30.01.2024г./, с който се представят следните доказателства: Политика за защита на личните данни на „А1 България“; Потвърждение, че подписът върху бланка № E-sign-[ЕГН]-202330110-1/10.01.2023г. не е положен от г-жа Н.; системни екрани; регистър по чл.30 от Регламент (ЕС) 2016/679. Посочва се, че с оглед подобряване идентификацията на лицата в магазинната мрежа на „А1“, дружеството се е свързало с базата данни с лични документи на МВР, на основание чл. 249, ал.6 от Закона за електронните съобщения. Свързаността задължава служителя в магазина да въведе в системата номер на личната карта и да направи проверка за валидността на документа. Това предполага лицето, което е пред служителя, да е предоставило лична карта, защото в противен случай, работата със системата на „А1“ не може да продължи. Пояснява се, че достъпването до личните данни е направено заради заплащане на сметка, като се прилага системен екран. Не са използвани данните ѝ от документа за самоличност, доколкото достъпът до базата данни с документи за самоличност не е била налична към момента на подписване на документа.

Жалбата е разгледана по същество в открито заседание на КЗЛД, проведено на 07.02.2024г. /Протокол № 5 – стр.141 от делото/. На проведеното заседание ответната страна в производството – „А1 България“ ЕАД е представлявана от процесуален представител. Не са представени нови доказателства и не са направени други искания. След обсъждане по същество с четири гласа „за“ единодушно е прието решение.

При така установените данни КЗЛД с оспореното в настоящото производство решение, е направила извод, че действията на администратора по обработване на лични данни, са извършени в нарушение на принципа за „ограничение на целите“, визиран в чл.5, § 1, буква „б“ от Регламент 2016/679 /Регламента/, а именно: личните данни следва да са „събирани за конкретни, изрично указани и легитимни цели и не се обработват по-нататък по начин, несъвместим с тези цели“, тъй като е установила, че активирането на „А1 е-подпис“ не следва автоматично за всяко лице, а е необходимо да се активира отделна функционалност, въз основа на подписана заявка от физическото лице. Комисията е установила, че достъпването на личните данни в системата на „А1“ не е станало въз основа на искане на субекта на данни, поради което администраторът не е спазил принципа на чл.5, § 1, буква „е“ от Регламент 2016/679, съобразно който личните данни следва да са „обработвани по начин, който гарантира подходящо ниво на сигурност на личните данни, включително защита срещу неразрешено или незаконосъобразно обработване и срещу случайна загуба, унищожаване или повреждане, като се прилагат подходящи технически или организационни мерки („цялостност и поверителност“). Приела е, че няма спор по отношение факта, че заявлението не носи подписа на субекта на данни, респективно - същият не е предоставил съгласие по смисъла на чл.4, т.11 от Регламента за

обработване на неговите лични данни, като съгласието следва да бъде изрично, свободно предоставено, информирано и лесно оттегляемо, а администраторът на лични данни следва да е в състояние да докаже наличието му в съответствие с чл.7, § 1 от Регламент 2016/679.

С процесното решение Комисията на основание чл.38, ал.3 от Закона за защита на личните данни е обявила жалбата на Н. за основателна и е преценила кое от своите правомощия по чл.58, §2 от Регламент 2016/679 да реализира. Позовала се е на това, че администраторът е осигурил съдействие на надзорния орган, извършил е вътрешна проверка, анулирал е нежеланата заявка, предприел е действия за смекчаване на нежеланите последици за субекта на данни, като е предложил компенсация, и е приела, че необходима, ефективна и имаща превантивен ефект мярка е тази по чл.58, § 2, б. „г“ от Регламент 2016/679, поради което е издал разпореждане на администратора на лични данни „А1 България“ ЕАД да съобрази операциите по обработване на лични данни с разпоредбите на регламента, както следва: да създаде допълнителни превантивни механизми във вътрешните правила за защита на личните данни във връзка с идентификация на лицата и проверка на документа за самоличност при подаване на заявки за активиране на т. нар. „А1 е-подпис“; да въведе подходящо обучение на служителите, които работят в офиси на „А1“ с клиенти. Даден е 3-месечен срок за изпълнение на горепосоченото разпореждане, в който администраторът следва да представи актуализираните вътрешни правила за защита на личните данни, доказателства за извършеното обучение на служителите, както и системни екрани, от които се установява, че не могат да се активират заявки и функционалността или да се встъпва в договорни отношения, без да е извършена идентификация на субекта на данни и проверка на документа му за самоличност в електронния регистър на МВР.

Решението е съобщено на „А1 България“ ЕАД на 07.05.2024г. Жалбата е подадена чрез С. на 15.05.2024г.

ПРАВНА СТРАНА

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е от адресат на акта и в законоустановения срок.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган – Комисията за защита на личните данни - в рамките на предоставените ѝ правомощия съгласно чл.38, ал.3 вр. с чл.6, ал.1 от ЗЗЛД.

Решението е прието в открито заседание, насрочено за разглеждане на жалбата по същество на 07.02.2024г. със законоустановеното мнозинство от членовете на административния орган съгласно чл.9, ал.3 от ЗЗЛД.

Решението е издадено в предвидената от закона форма. Изложени са фактически и правни основания. Не са допуснати и административно-производствени нарушения. Събрани са относимите доказателства и на страните е предоставена възможност да изразят становища.

Страните не спорят, че „А1 България“ ЕАД [населено място] е администратор на лични данни по смисъла на закона. Заинтересованата страна М. Д. Н. е физическо лице. Жалбоподателят в резултат на извършена вътрешна проверка признава, че „Заявление-декларация“ № Е-sign-[ЕГН]-20230110-1/10.01.2023г., с което е била

активирана допълнителна функционалност „A1 е-подпис“, е било подписано „за потребител“ от трето лице /неизвестно за администратора/, а не от самия субект на данни.

Съгласно чл.4, т.1 от Регламента „лични данни“ означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице, а „обработване“ означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбиниране, ограничаване, изтриване или унищожаване /чл.4, т.2 от Регламента/. Лични данни, съгласно § 1, т.1 от ДР на ЗЗЛД е понятието по чл.4, т.1 от Регламент (ЕС) 2016/679.

Обработването е законосъобразно, само ако е приложимо поне едно от следните условия: субектът на данните е дал съгласие за обработване на личните му данни за една или повече конкретни цели; обработването е необходимо за изпълнението на договор, по който субектът на данните е страна, или за предприемане на стъпки по искане на субекта на данните преди сключването на договор; обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора; обработването е необходимо, за да бъдат защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на друго физическо лице; обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора; обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна, освен когато пред такива интереси преимущество имат интересите или основните права и свободи на субекта на данните, които изискват защита на личните данни, по-специално когато субектът на данните е дете /чл.6, т.1 от Регламента/. В конкретния случай не е налице нито едно от посочените условия. Субектът на данни не е предоставял съгласие за обработване на личните му данни.

Аргументите в жалбата, че мобилният оператор е обработвал личните данни на физическото лице във връзка със съществуващия договор за електронни съобщителни услуги, противоречат изцяло със събраните по делото доказателства и по-конкретно с представеното „Заявление-декларация“ № E-sign-[ЕГН]-20230110-1/10.01.2023г., за което безспорно се установи, че не носи подписа на субекта на данни, респективно, че не същият е инициирал активиране на разработената от мобилния оператор функционалност „A1 е-подпис“, която според текста на заявлението представлява съгласие да се „прилага електронно удостоверение на самоличността“ чрез „титулярен профил“ с цел „подписване на договори, заявления и други волеизявления“, като „всяко използване на уникален код...и въвеждането му в нарочно поле за подпис представлява използване на електронен подпис, за който на основание чл.13, ал.4 от ЗЕДЕП „A1“ и абонатът се съгласяват, че е равносвален на

саморъчен подпис“. От посоченото в заявлението се установява, че при активиране на посочената услуга за субекта на данни могат да бъдат създадени правни последици, различни от сключения вече договор за електронни съобщителни услуги.

Неоснователно е и направеното възражение, че данните на Н. са обработвани въз основа на сключения между нея и дружеството договор, тъй като посоченото заявление-декларация не е изготвено при или по повод сключване на договора за предоставяне на съобщителни услуги и в него не е упоменато да е свързано с него.

Не са верни и твърденията изложени в жалбата, че не се е стигнало до обработване на лични данни на заинтересованата страна. Напротив, налице е безспорно установено нарушение, изразяващо се в достъпване, използване и употреба на лични данни - три имена, ЕГН, адрес, телефонен номер, имейл, във връзка със съставянето и подписването на „Заявление-декларация“ № E-sign-[ЕГН]-20230110-1/10.01.2023г. Посоченото заявление е съставено и подписано без знанието и съгласието на титуляря и субект на данните, въз основа на действия на трети /неизвестни/ лица, т.е. осъществено е нерегламентирано използване на лични данни.

За неправомерната обработка на личните данни дружеството жалбоподател носи отговорност. Безспорно установеното нарушение в областта на защита на личните данни, в резултат на допуснатата възможност за неоторизирано достъпване и използване на данни, води до еднозначен извод за необходимост от въвеждането на ефективни и подходящи вътрешни правила, поради това правилно е наложената корективна мярка по чл.58, § 2, б.„г“ от Регламента. Въпрос на оперативна самостоятелност и целесъобразност е кое от предвидените със закон правомощия ще бъде упражнено. Принципно е недопустим съдебен контрол върху самото упражняване на оперативната самостоятелност, върху направения от административния орган избор.

Предвид изложените в оспореното решение аргументи съдът приема, че изборът на мерки, извършен от КЗЛД е подходящ и съответен на предвидения с тяхното налагане санкционен, предупредителен, преустановяващ и дисциплиниращ ефект, както и че с тях не се надхвърля необходимото за постигането на тези цели. Постановената от административния орган форма на контрол съдейства за постигане и на целта на закона – осигуряване на ефективна защита при обработка и съхранение на личните данни.

От изложеното следва, че оспореното решение е постановено в съответствие с материалния и процесуалния закон и с целта на закона. Предприетите от А1 технически и организационни мерки, за потвърждаване на самоличността и идентифициране на лицата не само при подаване на заявки за активиране на „А1 е-подпис“, а и при всички други действия, които касаят отношенията между оператора и клиента, предвид установената основателност на жалбата на Н., не са били ефективни. Правилно органът е приел, че това налага въвеждането на

работещи и пречатстващи неоторизиран достъп механизми във вътрешните правила и подходящо обучение на персонала. Жалбата е неоснователна.

При този изход на делото основателна е претенцията на ответника за присъждане на разноски. На основание чл.143, ал.3 и ал.4 от АПК, чл.37, ал.1 от Закона за правна помощ и чл.24 от Наредба за заплащането на правната помощ, искането на ответника за присъждане на разноски следва да бъде уважено за сума в размер на 100,00 лева, представляваща възнаграждение за защита, осъществена от юрисконсулт по административно дело.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „А1 България“ ЕАД със седалище и адрес на управление в [населено място] срещу Решение № ППН-01-179/2023г. от 26.04.2024г. на Комисията за защита на личните данни.

ОСЪЖДА „А1 България“ ЕАД, с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място] да заплати на Комисията за защита на личните данни, с адрес в [населено място] сумата 100,00 лева, разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: